

Jann Sjørnsen (KRF):

På baggrund af, at det er tredje gang, lovforslaget bliver fremsat, skal jeg blot konstatere, at vi fra Kristeligt Folkepartis side fortsat er kritiske over for lovforslaget, idet vi dog anerkender, at ministeren undervejs i processen har været villig til at ændre forslaget, også på baggrund af de forhandlinger, der har været med Folketingets partier og Folketingets medlemmer.

Men selv om lovforslaget altså er blevet ændret i forhold til de to tidligere udgaver, mener jeg også, at det er vigtigt at konstatere, at vi allerede på nuværende tidspunkt har fået flere henvendelser i Retsudvalget angående denne seneste og altså tredje udgave af lovforslaget, hvor forskellige personer og organisationer udtrykker fortsat betænkelighed over lovforslagets udformning. Jeg tænker her på henvendelserne fra Forbrugerrådet og fra professor Blume. Det kan da godt være, at man med hensyn til sidstnævnte, sådan som justitsministeren var inde på lidt tidligere i sin tale, kan lave en vis motivforskning, men det har jeg dog ikke til agt at gøre. Jeg synes sådan set, at en borgerhenvendelse – uanset om den kommer fra høj eller lav – må stå for sig selv, og at det sådan set ikke er vores opgave at drive motivforskning her fra talerstolen.

Men der er i hvert fald kommet disse henvendelser, som påpeger en del usikkerheder og tager udgangspunkt i en fortsat kritik af enkelt-elementer i lovforslaget. Jeg synes, det er vigtigt i den fortsatte debat i Retsudvalget, at vi får belyst de spørgsmål, og jeg er sådan set ikke i tvivl om, at ministeren også er villig til at medvirke, for det har jeg jo set før i denne sag. Så må vi så se, hvordan den endelige udformning kommer til at se ud.

Problemet er, også set fra Kristeligt Folkepartis side, at det oprindelige EU-direktiv selvfølgelig sætter begrænsninger – også for, hvad der kan fremsættes af lovforslag på dette område fra regeringens side – og at det oprindelige EU-direktiv, som nu altså synes udmøntet i bl.a. det lovforslag, vi behandler nu, heller ikke er godt set med Kristeligt Folkepartis øjne. Vi vil selvfølgelig fortsat deltage i udvalgsarbejdet og drøftelserne om forslaget, men vi er fortsat kritiske over for det, som vi i øvrigt også er over for det efterfølgende lovforslag, som vores ordfører på området, fru Tove Videbæk, ikke kan deltage i behandlingen af. Det være derfor meddelt her.

Kim Behnke (FRI):

Det er nu tredje gang, og de to tidligere gange har vi, ganske vist under et andet partinavn, afvist forslaget.

Frihed 2000 har den opfattelse, at de ændringer, som har fundet vej til lovforslaget i den form, det nu foreligger i, er gode. Men som flere andre ordførere har været inde på, er det stadig ikke godt nok.

Kigger vi på nogle af de mere principielle bestemmelser, er der en tendens til, at reglerne er blevet meget elastiske. Der er lagt op til ganske betydelige grader af fortolkning, og lige præcis når det gælder det enkelte individs rettigheder, er det vores opfattelse, at regler ikke skal være formuleret sådan, at de kan fortolkes i både den ene og den anden retning. De kan vel at mærke oven i købet fortolkes således, at når det gælder privatpersoner og virksomheder, kan de fortolkes i en meget skrap retning; men når det gælder offentlige myndigheders adgang til at føre forskellige former for registre osv., må man sige, at der derimod er åbnet en ladeport.

Jeg tænker i den forbindelse på bestemmelserne i § 30, hvor det bliver nævnt, at undtagelserne f.eks. gælder statens sikkerhed – det er selvfølgelig helt naturligt – eller forsvaret, hvor man også godt kan forstå, at det gælder den offentlige sikkerhed. Bevares, det gælder også forebyggelse, efterforskning og retsforfølgelse af strafferetssager, naturligvis. Men så kommer minsandten som punkt 5 væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos et medlemsland eller Den Europæiske Union.

Jeg tror, det er første gang, vi har set en sådan formulering i dansk lovgivning: at et andet medlemsland eller Den Europæiske Union kan gøre gældende, at de ønsker undtagelser fra dansk lovgivnings bestemmelser. Her kan der jo indsnige sig hvad som helst. Man kan foretage alverdens registreringer i andre medlemslande og hævde, at de har finansiell interesse, eller det kan ske i Den Europæiske Union. Netop fordi mange af bestemmelserne i forslaget er overordentlig elastiske, kan man forestille sig, at hvis f.eks. en dansk unionmodstanderbevægelse på sin internetside lægger oplysninger ud, man ikke bryder sig om, ja, så kan man altså bruge bestemmelserne til at retsforfølge dem. Hvis det derimod er nogle, man i Den Europæiske Union godt kan lide, ja, så er der her med denne bestemmelse givet undtagelser. Det kan vi ikke lide.